

[Finansministeren.]

Med disse Bemærkninger skal jeg igen tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hendriksen: Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem, som førte Ordet paa Det radikale Venstres Vegne (Lannung), og som ikke helt kunde tiltræde min Vurdering af Lovforslaget, idet han fremhævede, at det rene Jobberi i hvert Fald kunde hemmes ved Lovforslagets Bestemmelser, at det tror jeg ikke paa. Jeg tror, det vilde have Gyldighed under normale Forhold, men som alle ved, lever vi under højst unormale Forhold, og derfor har en saadan Bemærkning ikke den Gyldighed, som den vilde have haft før 31. August i Aar.

Den højtærede Finansminister mente, at det Provenu, som denne Skat vilde udbringe, vilde blive ret beskedent, i hvert Fald i Forhold til hvad den tilsvarende Skat indbragte under den forrige Krig, og den højtærede Minister talte om et Beløb paa mellem 2 og 5 Mill. Kr. Jeg forstod, det var en ganske skønsommæssig Angivelse, og jeg skal naturligvis ikke holde den højtærede Finansminister fast ved den, men den viser jo, at det under alle Omstændigheder ikke kommer til at dreje sig om tilnærmelsesvis saa store Beløb som i Perioden 1916—1920.

Den højtærede Finansminister erkendte ogsaa, at det foreliggende Lovforslag ikke var et Hovedmiddel i Kampen mod Spekulationen, men saa fortsatte den højtærede Minister med en Udtalelse om, at Lovforslaget ikke var noget rent skattemæssigt Forslag, for det havde ogsaa en moralsk Mission. Dette kan jeg ikke erkende Rigtigheden af, jeg kan ikke se dette Lovforslag under en moralsk Synsvinkel. Det er et rent og skært Skatteforslag, intet som helst andet, og som saadant accepterer vi det af de Grunde, jeg før fremhævede. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Finansminister gennem Skatter og Afgifter skal optræde som Moralens Vogter; det vil ogsaa være lidt farligt netop for en Finansminister at tale om Moral i Forbindelse med Skattepaalæg.

Senere fremsatte den højtærede Minister i Anledning af mine Bemærkninger nogle Udtalelser om den Bestemmelse i det nye Lovforslag, som Ministeren har bebudet, at den hidtidige Skelnen mellem Anlægspapirer og Spekulationspapirer skal bortfalde ved Salg, i hvert Fald under visse Forudsætninger. Denne Udtalelse kan ikke være fremkaldt af mine Bemærkninger, for i Virkeligheden faldt den højtærede

Ministers Udtalelser nøje sammen med mine. Jeg fremhævede nemlig, at en Bestemmelse af den Karakter, den højtærede Finansminister havde skitseret, blot vilde medføre, at det Aktiemateriale, der er til Raadighed for Børsen inden for de enkelte Selskaber, vilde blive mindre, og som Følge deraf vilde Spekulationen blive større, og den højtærede Finansminister var jo enig i, at jo mindre Aktiemateriale der er, des større bliver Spekulationen. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Nøj!). Ja, det beklager jeg, for saaledes er nu engang det faktiske Forhold. Det er langt lettere at spekulere med et Aktiemateriale paa 10 Mill. Kr. end med et Aktiemateriale paa 30 Mill. Kr.; et Jobberi med 10 Mill. Kr. kan meget lettere lade sig gennemføre end et Jobberi med 30 Mill. Kr. Og naar man vil beskatte Anlægspapirer ved Salg, kan man roligt regne med, at langt de fleste, der har Anlægspapirer, undlader at sælge, saafremt de ikke er tvunget dertil. Som Følge deraf bliver det løse Aktiemateriale, der er til Stede paa Børsen, meget mindre, og Spekulationen bliver langt større. — Jeg ser, at den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet; saa misforstod jeg altsaa den højtærede Finansministers Udtalelse før. Jeg troede virkelig, at vi var enige om et Spørgsmaal af denne Karakter, for jeg synes ærlig talt ikke, der kan være to Meninger om det. Men det er der altsaa.

Finansministeren (V. Buhl): Min Opfattelse af den Betydning, Materialets Størrelse har paa Børsspekulationen, er den, at der for at faa en Spekulation i Gang af det Omfang og den Karakter, som man oplevede det under Verdenskrigen, maa trækkes et langt større Antal Spekulanter ind i Spekulationen, end skal vi sige de professionelle Spekulanter, vi har i Øjeblikket; for disses Vedkommende kan det maaske nok være lettere at tumle et begrænset Materiale, men det, der skabte Ulykkerne under Verdenskrigen, var, at — jeg havde nær sagt — den halve Befolkning spekulerede. Efterhaanden som alle Aktier solgtes og gik ind i Spekulationsmarkedet og Papirer eller Penge derved blev frigjort i meget stort Omfang til at spekulere med, var det, vi fik den Aktieboom, vi fik. Det var jo saadan, at Agenter trawlede Landet igennem og fik ukyndige og naive Mennesker til at gaa ind i Børsspekulation. Hele den Kehraus lader sig ikke etablere, naar man holder det gamle Aktiemateriale i Ro. Det er min Opfattelse, at jo mere man holder de gamle Aktionærer